

6 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

CA4c, 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1156.

Kl. 28 a 4.

Curt Richard Reubig,
Giessen,

i Otto Markus Seemann,
Frankfurt n. M. (Niemcy).

Sposób garbowania skór albo surówek.

Zgłoszono: 27 marca 1920 r.

Udzielono: 4 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 2 października 1918 r. (Niemcy).

Przedmiotem wynalazku jest sposób garbowania, nadający się zarówno dla surowych skór, jak i wapniowanych surówek, przyczem te ostatnie nie muszą być odwapniane.

Główną zaletą wynalazku jest znaczne przyśpieszenie garbowania, oraz znaczna oszczędność chromowych, jak i roślinnych garbników. Skóry, wygarbówane podług niniejszego wynalazku nadają się doskonale jako pasy do holowania i napędne, ale również jako skóra wierzchnia i do innych celów.

Podług wynalazku możliwe jest przy wyrobie wierzchniej skóry oszczędzenie do 50% substancyj tłuszczowych, przyczem skóra nie ustępuje w żadnym razie pod względem wypełnienia i rozciągliwości

bardziej albo mniej natłuszczonym skórom. Surowe skóry albo nieodwapnione surówki traktuje się roztworem, składającym się z

2— 7 części siarczku sodowego,

4—12 części tiosiarczku,

1— 2 części wodorotlenku sodowego,

1— 2 części soli albo kwasu siarkowego.

Skóry albo surówki pozostają w tym roztworze od $\frac{1}{2}$ do 4 godzin, a po wysuszeniu napawa się je zmydlającami albo niezmydlającami substancjami. Dla udelikatnienia wyprawionej części mogą być skóry, otrzymane podług powyższego sposobu, odbarwione alkalkami i, w danym razie, dodatkowo traktowane solami meta-

lowemi albo garbnikami roślinnemi, jak również roztworami siarczynów.

Dla wyrobu skór podług niniejszego sposobu, dodaje się do roztworu potrzebną do każdorazowego wykonania procesu ilość garbników roślinnych, albo skóry lub surówki garbuje się uprzednio roztworem, a następnie kończy się garbowanie zapomocą garbników roślinnych. Proces garbowania zostaje skrócony do połowy w stosunku do najszybszych metod garbowania. Zamiast roślinnych garbników mogą być zastępczo stosowane ługi siarczynowe albo garbniki syntetyczne same albo w połączeniu z kwasem. Zamiast kwasów siarkowego i solnego mogą być użyte inne kwasy albo substancje, jak aldehyd mrówkowy, który jeszcze bardziej udelikatnia działanie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób garbowania skór albo surówek, znamienny traktowaniem ich (surówek nieodwapnionych) w roztworze siarczku sodowego, tiosiarczanu, wodorotlenku sodowego, kwasu solnego albo siarkowego i następnym napawaniem po wymyciu i wysuszeniu zmydlającami albo niezmydlającami się substancjami.

2. Sposób podług zastrz. 1, tem znamieny, że skóry traktowane jednym ze wskazanych roztworów, traktuje się następnie garbnikami roślinnemi albo, że do tego roztworu dodaje się garbniki roślinne w potrzebnej w każdym wypadku ilości.

3. Sposób podług zastrz. 1 i 2, znamieny dodawaniem do roztworu ciał nieorganicznych, jak np., chromu, siarczanu żelaza, albo organicznych, jak hydrochinonu.

Curt Richard Reubig i Otto Markus Seemann.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.